

Загина изследователят на Плиска проф. Рашо Рашев

Директорът на Националния археологически институт с музей при БАН /НАИМ/ проф. Рашо Рашев стана жертва на пожара във влака София - Кардам заедно с още осем пътници.

Проф. Рашо Рашев е роден в село Тича, Котленско, през 1943 г. Завършил е Великотърновския университет. От 1975 г. е научен сътруд-

ник, а впоследствие и директор на филиала на НАИМ в Шумен, а през юни 2007 г. е избран за директор на НАИМ. Цялата му дейност като учен е посветена на изучаване на културата на Първата българска държава. Възпитаник и следовник на големия наш археолог Станчо Ваклинов, проф. Рашев в продължение на три десетилетия провежда разкопките и реставрациите в първата ни столица Плиска. Тя бе смисълът на неговия живот. А монографиите му „Прабългарите V-VII век“ и „Българската езическа култура VII-IX век“ му донесоха и заслужено международно признание. Професор Рашев бе и дългогодишен преподавател в Шуменския университет „Епископ Константин Преславски“, Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“ и във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“. През 1975 г. е избран за

научен сътрудник в Археологическия институт с музей при БАН и 32 години работи в Шуменския му филиал, бил е негов директор. Негова е и идеята, и реализацията на един от най-мощните и значими проекти в българската средновековна археология - „Материали за картата на средновековната българска държава (територията на днешна Североизточна България)“. Рашо Рашев е ръководител на едни от най-мощните археологически проучвания на столицата Плиска и нейната околност. От 1976 г. ръководи проучванията в Плиска - Дворцов комплекс, от 1974 г. Плиска - Вътрешен и Външен град с непосредствена околност. Проучва и редица землени укрепления, крепости и некрополи от периода на Първото българско царство в Североизточна България около Силистра, Разград, Варна и Шумен.

Почина известният културолог и философ Георгий Гачев

В Москва на 79 години почина Георги Гачев, литературовед, културолог и философ. Георги Дмитриевич Гачев е син на български комунист и политически емигрант Димитър Гачев и на музиковеда Мира Брук. Роден е на 1 май 1929 г. Георги Гачев е завършил филология

в Московския университет. Работи последователно в Института за естествознание и техника и Института за славянски науки и балканистика към Руската академия на науките. Доктор по филология. Член-кореспондент на Руската академия на естествените науки и член на Съюза на руските писатели. Георги Гачев е автор на 30 книги и около 250 труда по литературознание. Работил е в Института за световна литература, в Института по история на естествознанието и техниката, а от 1985 г. в Института по славянознание и балканистика (днес Институт по славянознание). Теорията му за ускореното развитие на българската литература постави

под въпрос доминиращата и до днес теза за Българското Възраждане като нещо уникално и едва ли не равносилно на италианския Ренесанс. Според проф. Гачев („Ускорено развитие на литературата“ - 1964г.) по-скоро става дума за изключително динамичен процес през XIX век предимно в българския литературен и интелектуален живот, а не за всеобемаща вълна в изкуството, архитектурата и икономиката. За големите му заслуги в областта на българистиката през 1980 г. той е удостоен с премията „Паисий Хилендарски“ на БАН и СУ „Климент Охридски“. През 2007 г. Георги Гачев беше избран за почетен член на СБП.